

2 lutego Kościół katolicki obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. W tym dniu wspominamy ofiarowanie przez Maryję i Józefa ich pierwotnego Syna Jezusa w Świątyni Jerozolimskiej. W tradycji jest to też święto Matki Bożej Gromnicznej. 2 lutego przypada także Dzień Życia Konsekrowanego. Każdy z nas, podobnie jak Jezus w Świątyni Jerozolimskiej, ofiarowuje swoje życie na wyłączną służbę Bogu. Warto to zrobić jak najszybciej, oddając się całkowicie pod opiekę Bogu Wszechmogącemu.

Według Ewangelii Jezus zgodnie z prawem żydowskim jako pierwotny syn był ofiarowany Bogu w Świątyni Jerozolimskiej. Wtedy też starzec Symeon wypowiedział prorocтво, nazywając Jezusa „światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela”. Dlatego święto to jest bogate w symbolikę światła.

W tym dniu, obchodząc Rok Życia Konsekrowanego w Kościele, pamiętajmy w swoich modlitwach o zgromadzeniach zakonnych, zarówno męskich, jak i żeńskich, pracujących w Kościele powszechnym, a szczególnie na Białorusi. † Papież Franciszek w liście na przeżycie tego Roku dzieli się swoimi oczekiwaniami: „Aby między nami nie było widać smutnych twarzy osób niezadowolonych i niespełnionych, bo „smutne naśladowanie jest naśladowaniem żalonym”. Również i my, podobnie jak wszyscy inni mężczyźni i kobiety, doświadczamy trudności, nocy ducha, rozczarowań, chorób, utraty siły ze względu na podeszły wiek. Właśnie w tym powinniśmy odnajdywać „doskonałą radość”, nauczyć się rozpoznawania oblicza Chrystusa, który stał się podobnym do nas we wszystkim, a więc doświadczania radości, gdy widzimy, że jesteśmy podobni do Tego, który z miłości do nas nie odrzucił cierpienia krzyża”. O roli życia zakonnego – na str. 5; o symbolice świateł i duchowym przeżyciu tego dnia – na str. 4